

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 września 1955 r.

w sprawie ulg dla niektórych grup dłużników w spłacie zaległości z tytułu nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego, wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych.

Na podstawie art. 26 i 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osobom, którym wymierzono nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego z tytułu regulacji zobowiązań pieniężnych, zaciągniętych w okresie do dnia 31 sierpnia 1944 r., a nie spłaconych do dnia 30 czerwca 1945 r., i które nie są w stanie zapłacić jednorazowo ciężącego na nich zadłużenia podatkowego, udziela się ulg, na następujących warunkach:

1) dłużnikom, posiadającym nieruchomości budynkowe do 20 izb lub place o powierzchni do 2.000 m²:

- a) górnikom, hutnikom i pracownikom kolejowym umarza się 50% wymierzonego podatku, a spłatę reszty zaległości rozkłada się na raty w porozumieniu z dłużnikiem, nie dłużej jednak niż na lat 15,
- b) dłużnikom, nie wymienionym pod lit. a), a utrzymującym się wyłącznie z przychodów podlegających przepisom o podatku od wynagrodzeń, umarza się 25% kwoty wymierzonego podatku, spłatę zaś reszty zaległości rozkłada się na raty w porozumieniu z dłużnikiem, nie dłużej jednak niż na lat 10,
- c) dłużnikom nie wymienionym pod lit. a) i b) rozkłada się spłatę zaległości na raty, nie dłużej jednak niż na lat 10;

2) dłużnikom, posiadającym nieruchomości budynkowe o ponad 20 izbach lub place o powierzchni ponad 2.000 m² spłata zaległości może być rozłożona na raty, nie dłużej jednak niż do lat 5.

§ 2. 1. Jeżeli nieruchomość osób, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a) i b), jest zniszczona wskutek działań wojennych lub wymaga znacznego remontu, a dłużnik dokona własnym kosztem odbudowy lub remontu w ciągu 2 lat od wejścia w życie niniejszego zarządzenia, prezydium rady narodowej umorzy na wniosek dłużnika, poparty zaświadczeniem właściwego organu budowlanego o dokonanej budowie lub naprawie, sumę zaległego nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego z działu II równą kosztom odbudowy (remontu), nie więcej jednak niż 25% wymiaru podatku.

2. Umorzenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się niezależnie od ulg przewidzianych w § 1.

§ 3. Jeżeli kwota zaległości z tytułu nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego z działu II jest mniejsza od kwoty przypadającej do umorzenia zgodnie z przepisami §§ 1 i 2, umorzeniu podlega tylko kwota istniejącej zaległości.

§ 4. Jeżeli nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego z działu II przypada od pożyczki zabezpieczonej hipotecznie na nieruchomości, która znajduje się pod przymusowym zarządem państwowym, odracza się pobór podatku, a zaległość zabezpiecza się równocześnie na nieruchomości dłużnika.

§ 5. 1. Osobom, które mieszkają lub osiedliły się na tere-

nach województw: wrocławskiego, opolskiego, zielonogórskiego, szczecińskiego, koszalińskiego i olsztyńskiego oraz na odzyskanych terenach województw: białostockiego, gdańskiego, poznańskiego i stalinogrodzkiego, a mają zaległości w spłacie nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego z działu II, dotyczącego mienia położonego na innych terenach, odracza się pobór tych zaległości do wysokości zł 10.000 na lat pięć od dnia zamieszkania, a w stosunku do osób zamieszkałych — od dnia wejścia w życie zarządzenia. Umorzenie zaległości po tym terminie zostanie uregulowane oddzielnie.

2. Odroczenie, o którym mowa w ust. 1, traci moc, jeżeli dłużnik przestanie mieszkać lub pracować na terenie ziem odzyskanych.

§ 6. 1. Umarza się zaległości w nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego z działu II, jeżeli podatek przypada od pożyczki nie zabezpieczonej hipotecznie, a zaciągniętej w czasie okupacji w celu uzyskania środków egzystencji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do dłużników, którzy w chwili zaciągnięcia pożyczki byli albo którzy następnie stali się bądź są właścicielami:

- 1) nieruchomości budynkowych o ponad 20 izbach lub placów o powierzchni ponad 2.000 m²,
- 2) zakładów przemysłowych, handlowych lub usługowych, od których został ustalony roczny dochód dla celów podatku dochodowego w kwocie nie mniejszej niż 36.000 zł.

§ 7. Poręczycielowi przyznaje się takie same ulgi, jakie zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia przysługują dłużnikowi, który zaciągnął dług.

§ 8. Jeżeli podatnik posiada wkład na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy — Fundusz A lub D, przy stosowaniu przepisów niniejszego zarządzenia nie podlega umorzeniu kwota zaległości równa temu wkładowi.

§ 9. 1. Ulg, o których mowa w niniejszym zarządzeniu, udziela się tylko na wniosek dłużnika złożony do organu finansowego, który dokonał wymiaru nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego z działu II.

2. Ulgi mogą być dłużnikowi udzielone tylko z jednego z tytułów wymienionych w niniejszym zarządzeniu, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w § 2. Jeżeli dłużnikowi przysługują ulgi z dwóch lub więcej tytułów, organ finansowy ustali w porozumieniu z dłużnikiem tytuł, z jakiego dłużnik ma otrzymać ulgi.

3. Przed udzieleniem dłużnikowi będącemu pracownikiem ulgi na podstawie § 1 organ finansowy może zasięgnąć opinii rady zakładowej (miejscowej) w zakładzie pracy co do postawy i wyników pracy dłużnika.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: z upoważnienia *H. Kollicki*
Dyrektor Generalny